

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 juli 2011

916/2011

Lag

om ändring av lagen om enskilda vägar

Utfärdad i Nådendal den 22 juli 2011

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om enskilda vägar (358/1962) 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 22 § 1 mom., 33 a § 2 mom., 39 § 1 mom., 41 § 3 mom., 47 § 1 mom., 51 § 3 mom., i 52 § 1 mom. det inledande stycket och 11 punkten, 78 § 2 mom., 89 a § och 90 § 3 mom.,

av dem 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 39 § 1 mom., 41 § 3 mom., 47 § 1 mom. 51 § 3 mom., det inledande stycket i 52 § 1 mom. och 90 § 3 mom. sådana de lyder i lag 1079/2000, 33 a § 2 mom. och 52 § 1 mom. 11 punkten sådana de lyder i lag 185/2003, 78 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1284/1996 samt 89 a § sådan den lyder i lagarna 521/1975, 1284/1996, 1079/2000 och 185/2003, och

fogas till lagen en ny 99 b § som följer:

2 §

Vad som i denna lag föreskrivs om fastighet gäller i tillämpliga delar också outbrutet område, samfällad skog enligt lagen om samfällda skogar (109/2003), gruva och sådan byggnad eller inrättning på annans mark som är avsedd att vara bestående.

3 §

Denna lag ska även tillämpas på detaljplanelområden, likväl inte i fråga om servitut som avses i 154 § 1 mom. 11 punkten i fastighetsbildningslagen (554/1995). En enskild väg eller vägdel eller en sådan trafikled till vilken trafiken på den är avsedd att överföras upphör då den såsom gata upplåts till allmänt bruk, så som om detta bestäms särskilt. I ett beslut genom vilket en gata godkänns för sitt ändamål ska det bestämmas vilka vägar eller vägdelar som på motsvarande sätt upphör.

22 §

Var och en som fått rätt till väg eller rätt att använda väg enligt 10 § 1 mom. eller vars fastighet helt eller delvis finns på det område som vägen bör anses betjäna genom att den behövs eller kan begagnas för transporter till och från området, är skyldig att såsom vägdelägare i enlighet med sin andel bygga och underhålla vägen. Den som inte sedan gammalt är vägdelägare, kan likväl inte förpliktas att i egenskap av sådan delta i väghållningen i fråga om en befintlig väg, så länge denna inte begagnas för hans fastighet.

33 a §

Ersättningar som beror på åtgärder enligt 9 § 2 mom. eller 10 § 2 mom. betalas av den som har fordrat att åtgärden vidtas. Om en åtgärd är till uppenbar nytta även för någon annan sakägare, kan denne förpliktas att delta i ersättningarna enligt den nytta han har av åtgärden.

39 §

Rätt att kräva vägförrättning har fastighetens ägare och samägare, delägarna i ett samfällt område och det väglag vars väg ärendet berör samt kommunen. Vägförrättning som avses i 38 § 1 mom. 4 punkten får sökas även av innehavaren till en särskild rättighet som gäller fastigheten.

41 §

Lantmäteribyrån eller, om det är fråga om ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, kommunens fastighetsregisterförare kan utan ansökan anhängiggöra en vägförrättning i sådana fall som avses i 283 § i fastighetsbildningslagen.

47 §

Kostnaderna för en vägförrättning ska betalas av sökanden. Om flera vägdelägare deltar i vägförrättningen, kan förrättningskostnaderna påföras delägarna enligt vägenheterna eller, om denna fördelningsgrund inte skäliggen kan tillämpas på någon vägdelägare, efter vad som prövas vara skäligt. En sakägare som inte är vägdelägare kan, om detta med hänsyn till sakens natur prövas skäligt, påföras kostnaderna eller en del av dem, varvid övriga betalningsskyldigas andelar i motsvarande mån minskas. På betalning av förrättningskostnaderna tillämpas därutöver bestämmelserna i 212 § 2 mom. i fastighetsbildningslagen. För kostnaderna för vägförrättningar samt betalningen och indrivningen av dem gäller i övrigt vad som i fastighetsbildningslagen föreskrivs om förrättningskostnader.

51 §

Medan vägförrättningen pågår får ändring sökas i ett avgörande som gäller rätten att som sakägare delta i vägförrättningen, förkastande av en jävsanmärkning eller avbrytande av förrättningen. Medan vägförrättningen pågår får ändring sökas särskilt även i ett avgörande som gäller vägens placering eller vilka som är vägdelägare, om förrätt-

ningsingenjören anser det vara ändamålsenligt att tillåta sökande av ändring under pågående förrättning.

52 §

Beträffande en befintlig väg ska kommunens vägnämnd, om sakägarna inte har kunnat enas i ett ärende i vilket de har befogenhet att fatta beslut eller om ärendet inte ska avgöras vid en vägförrättning, fatta beslut i följande frågor:

11) nedan i 10 kap. nämnda ärenden, med undantag av dem som avses i 80 § 5 mom.;

78 §

Den ersättningsskyldiges fastighet utgör pant för de kostnader som avses i 31 §, 89 § 1 och 2 mom. samt 89 a § 3 och 4 mom., enligt bestämmelserna i 20 kap. i jordabalken.

89 a §

Har vid en vägförrättning eller vägnämndens förrättning utsatts en viss tid, inom vilken en väg eller någon annan uppgift som berör väghållningen ska vara färdig, och har väglaget trots yrkande av en vägdelägare eller ägaren till en fastighet som vägrätten gäller inte vidtagit behövliga åtgärder, kan vägnämnden på ansökan av vägdelägaren förordna en god man att låta utföra eller berättiga sökanden att utföra eller låta utföra behövliga vägarbeten på vägdelägarnas bekostnad. Innan beslutet fattas ska sysslomannen eller bestyrelsen ges tillfälle att bli hörd i saken och, om det ärende som gäller utförandet av vägarbete inte behandlats vid väglagets stämma, ska stämman ges tillfälle att inom viss tid avge utlåtande. Om det i förväg behövs medel för vägarbetet, ska en god man alltid förordnas.

Om vägarbete i det fall som avses i 1 mom. vid en vägförrättning har förordnats att utföras av någon annan än väglaget, kan vägnämnden på väglagets eller, om inget väglag har grundats, på en vägdelägars ansökan ge väglaget eller vägdelägaren rätt att utföra eller låta utföra av saken påkallade vägarbeten på bekostnad av den som är skyldig att utföra dem, om denne trots väglagets eller vägdelä-

garens yrkande inte har vidtagit behövliga åtgärder. Innan beslutet fattas ska den som är skyldig att utföra vägarbetena ges tillfälle att bli hörd i saken.

Behövs i förväg medel för att täcka kostnader för vägarbetet, ska vägnämnden genom sitt beslut fastställa det behövliga beloppet med beaktande av det kostnadsförslag som avses i 38 § 4 mom. och samtidigt bestämma den andel av dessa kostnader som enligt vägenheterna i förväg ska tas ut hos varje vägdelägare. På väglagets yrkande kan vägnämnden i det fall som avses i 2 mom. bestämma att de medel som behövs i förväg tas ut hos den som är skyldig att utföra vägarbetena. När väglaget får rätt att enligt 2 mom. utföra eller låta utföra vägarbeten på bekostnad av den som är skyldig att utföra dem, förordnas ingen god man enligt 1 mom.

När vägen är färdigbyggd, ska vägnämnden fastställa det belopp som för täckande av kostnaderna slutligt ska tas ut hos vägdelägarna eller, i det fall som avses i 2 mom., hos andra som är skyldiga att bygga vägen. Om det belopp som tagits ut i förväg överstiger de slutliga kostnaderna, ska det inbesparade beloppet omedelbart återbäras till väglaget. Angående i 1 mom. avsedd god mans arvode och bestämmandet av det gäller vad som föreskrivs i 77 § 3 mom.

Ändring får inte sökas i ett beslut av vägnämnden som avses i 1 och 2 mom. eller i ett beslut enligt 3 mom. genom vilket beloppet av de behövliga kostnaderna har fastställts. Genom vägnämndens beslut fastställda avgif-

ter som motsvarar i 3 och 4 mom. avsedda kostnader får drivas in med stöd av utdrag ur beslutet.

Om vägdelägarna inte grundar ett väglag och inte har kommit överens om saken, tillämpas bestämmelserna ovan i denna paragraf.

90 §

Om en avgift på grund av sökande av ändring avlyfts eller sänks, ska det överbetalda beloppet återbäras och på det betalas sex procents årlig ränta som räknas från betalningsdagen till dagen för återbäring.

99 b §

Om beviljande av vägrätt eller rätt att använda väg förutsätter väghållningsmyndighetens tillstånd enligt 37 § 1 eller 2 mom. eller 38 § 2 mom. i landsvägslagen (503/2005), eller banhållarens tillstånd enligt 17 § i banlagen (110/2007), och sakägaren inte har skaffat ett sådant tillstånd, ansöker förrättningsingenjören, vägnämnden, väglagets bestyrelse eller sysslomannen om det behövliga tillståndet. Förrättningsingenjören och vägnämnden kan delegera uppgiften till sakägaren. Kostnaderna för ansökan om tillstånd av väghållningsmyndigheten och banhållaren för en vägförrättning eller vägnämndens förrättning ska ersättas av den för vars behov tillståndet har sökts.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011.

Nådendal den 22 juli 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*